

Formanden: Men jeg frygter for, at det, som det ærede Medlem allerede har yttrret, har givet formegen og ganske uundværdig Anledning til Gjenoptagelse af en Strid, som ikke behøves.

Sindenburg: Jeg tror, at den høitærede Formand vil komme til en anden Anskuelse, naar jeg har fortsat.

Formanden: Hvad der end senere fremkommer, og hvorledes end det, som den ærede Læger har yttrret, kan støtte det, han senere har at sige, saa er denne Udtalelse af mig om de Yttringer, der ere faldne, det, som jeg puser lagt til Grund for den senere Forhandling.

Sindenburg: Jeg beklager, at jeg har saa ondt ved at høre den høitærede Formand. Han talte saa sagte, at jeg maa bede ham om at gentage, hvad han nys har sagt.

Formanden: Jeg er temmelig overbevist om, at de fleste Medlemmer her i Thinget have hørt, hvad jeg har sagt. Jeg føler mig ganske sikker paa, at det ærede Medlem i alt Fald for saa vidt har fattet mig, at han ikke senere vil komme i nogen Kollision med den Orden, som jeg vil opretholde.

Sindenburg: Den ærede Formand er aldeles uberettiget til at forudsætte, at jeg har hørt og forstaaet, hvad der er blevet sagt, (Formanden ringer), naar jeg siger Nei dertil. Den ærede Formand talte saa sagte, at det med min bedste Villie var fuldstændig umuligt for mig at høre, hvad der blev sagt.

Formanden: Jeg kalder det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds til Orden. Naar det ærede Medlem har hørt, hvad jeg sidste Gang sagde; og som jeg udtalte meget højt, vil han erkjende, at der ikke deri ligger nogen Benægtelse af det ærede Medlems Udsagn, at han ikke tilfulde havde hørt, hvad jeg sagde. Det, jeg tidligere udtalte, var den Formening, at det ærede Medlem dog for saa vidt havde forstaaet, hvad jeg havde sagt, at han ikke senere vilde komme i Kollision med de Anordninger, jeg finder det nødvendigt her at forektrive.

Sindenburg: Jeg skal dertil bemærke, at jeg hørte det Meste af, hvad den ærede Formand sagde; men den ærede Formand lod imod Slutningen af sine Bemærkninger Stemmen saaledes synke, at det var aldeles umuligt for mig at høre denne Slutning, og da jeg anser mig haade berettiget og forpligtet til at forstaa den ærede Formand helt, tillod jeg mig at stille den Opfordring til ham, at han vilde gentage sine Bemærkninger. Jeg skal nu henstille, om han

finder, at en saadan Opfordring fra min Side er af den Besskaffenhed, at det er bespøjet af ham at kalde mig til Orden.

Formanden: Det ærede Medlem blev kaldt til Orden, fordi det ærede Medlem ikke rettede sig efter det Tegn, der herfra var givet til Tavsshed, naar Formanden skal tale.

Sindenburg: Den ærede Ordfører udtalte angaaende nærværende Sag, at det var beklageligt, at Regjeringen stillede sig paa den Maade, den gjorde, til disse Forslag, da det vilde gjøre det vanskeligt at fremme Samarbejdet imellem Regjeringen og Thinget paa en heldig Maade, og det ærede Medlem for Veile Ants 2den Valgkreds (Berg) tilbageviste de Bemærkninger, som fremkom fra den høitærede Conseilspræsident, og som gik ud paa, at Regjeringen og dens Lovforslag vare bleven behandlede paa en hensynsløs Maade. Saaledes var altsaa Diskussionen ved disse ærede Medlemmers Udtalelser komne ind paa et Gebet, hvor Spørgsmaalet dreiede sig om, hvorvidt der fra Thingets Side var blevet vist en Hensynsløshed imod det nuværende Rabinet og dets Lovforslag, og jeg kunde vistnok ikke have nogen Anelse om, at den Diskussion, som saaledes uden Modsigelse fra den høitærede Formands Side var bleven ført, den Gang de to ærede Medlemmer førte den, skulde være utilstødelig, naar den blev fortsat af mig: Det var imidlertid med Ønske — jeg veed ikke, hvorvidt det er Noget, der er forbudt mig, medens det derimod er tilladt for Andre — at tale til Forsvar for Thinget imod den Besskyldning for Hensynsløshed, der er fremsat imod det af den høitærede Conseilspræsident. Hovedsagen er imidlertid, hvorvidt det er muligt at komme til en Forstaaelse imellem Thinget og Regjeringen, og hvorvidt den Maade, hvorpaa Regjeringen har stillet sig, er en Hindring imod eller til Fremme for de Lovforslag, der foreligge til Behandling. Jeg skal da her tillade mig at udtale, at det forekommer mig, Erfaringen meget bestemt har stadfæstet, at den Fremgangsmaade, som er bleven fulgt af det nuværende Ministerium, har været vel stikket til at fremme en god og frugtbar Samarbejden mellem Thingets Flertal og Regjeringen. Jeg tror, at Erfaringen har vist, at de Indrømmelser, der ere gjorte Thingets ærede Flertal, ikke have ført til det tilsigtede Resultat, nemlig at tilveiebringe en frugtbar Samarbejden, men at det ærede Flertal tilstrækkelig har vist, at, om det end med stor Opmærksomhed følger den Bevisførelse, som fremsættes fra Ministerbordet, er der dog en Egenkab hos Regjeringen, som det ærede Flertal vistnok med god Grund især sætter overordentlig stor Pris paa, og det er den, at Regjeringen optræder med Fasthed, med Villie og Evne til at hævde den Myndighed, som er den